

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 26 June 2010 11:12 - Last Updated Saturday, 26 June 2010 11:16

பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பின் கீழ் 28.4.1987 மாலையிற் 6.30 மணியளவில் உரிமையாளர் கார்ப்பரேட்டர் ஒரு நிலையில் கட்டப்பட்டது. வடிகால் மூலம், நான் காணாமல் போனேன். இப்படி இன்னும் திரியாத நபர்களால், இரகசியமாக, மம்மல் இருட்டில் வதைத்து கட்டப்பட்டது. பின் பற்றம் கை கட்டப்பட்டது, கண்கட்டப்பட்ட நிலையில், நிரவாணமாக கட்டப்பட்டது. இதன் பின் இருண்ட அழகக் கடைந்த புவிகளின் வதையும்காமில் இருந்து, 16.7.1987 மாலையிற் 6.30 மணியளவில் நான் தப்பிச் சென்றேன். இதன் பின் பாக 14 ஆண்டுகள் கடந்த ஒரு நிலையில் தான், 1.5.2001 இல் இதன் எழுத்துத் தொடங்கினேன். இதன் விரைவாகத் தொகுக்கப் பல்வற்றுத் தொடர் எழுத்து வலைகள் ஊடாக இரண்டு வருடம் சென்றது.

இதன் தொடர் எழுத்து, நான் தப்பிய பின் 21.8.1987 பல்கலைக் கழக கலாசபை மண்டபத்தில்; ஆற்றிய எனது உரையின் மூலம் இருந்தது. அத்துடன் நான் தப்பிய அடுத்த நாள் முதலே (17.7.1987 முதல் 19.7.1987 வரை), சிறைச் சம்பவங்கள் பற்றிய 269 குறிப்புகளை நான் கஹ், விமலேஸ் வரன் தனது சொந்தக் கையெழுத்துடன் எழுதிய கையெழுத்துப் பிரதி தற்போது என மூலம் இருக்கின்றது. இதுபோல் இது தொடர்பாக அன்று வடிகால் பத்திரிகைச் செய்திகளும் கஹ், என மூலம் இருந்தது.

இந்த உரையின் மூலம் சிறைக் குறிப்புகள் மூலம் பத்திரிகைச் செய்திகள் மூலமாயாக, அதன் ஆதாரப் பரவலாக இந்த நினையுக் குறிப்பின் தொடர்ச்சியில் இணைத்துள்ளேன். அன்று புவிகளின் கொலையிட்டு இரண்டு தப்பி தலையறைவான விமலேஸ் வரன், மக்களின் உதவியுடன் தாழ்த்தப்பட்ட கிராமத்திலேயே அரசியல் வலை செய்து கொண்டிருந்தான். புவிகளிடமிருந்து தப்பிய நான், நேரடியாக விமலேஸ் வரன் இருந்த இடத்திற்குச் சென்று அங்கு அடக்கக் கலம் புகுந்திருந்தேன். அங்குதான் இந்தக் குறிப்பை நான் கஹ், விமலேஸ் வரன் எழுதினான். இதன் எழுதிய விமலேஸ் வரனை சரியாக ஒருவருடம் கழித்து, 18.07.1988 அன்று கோழைத் தனமாக விடுதலைப் புவிகள் உரிமை கோராது வீதியில் வதைத்து படுகொலை செய்தனர். அத்துடன் அவரின் சடலத்தை புவி ஆதரவு உறவினர் ஊடாகவே அவர்கள் கைப்பற்றியதன் மூலம், இதற்குத் திரையாழ் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் போராட்டங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் மிரட்டித் தடுத்தனர். இருந்தபோதும் எனது சொந்த முயற்சியால் இந்த ஈவிரக் கமற்ற மனிதவிரோத படுகொலைக்கு கண்டனம் தெரிவித்து, யாழ் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் வகுப்புகளை 19.7.1988 பகிஸ் கரிக் வதைத்துடன், படுகொலைக்கு எதிரான கண்டன அறிக்கையை வடிகால் மூட்டித் தது. அந்த அறிக்கையின் ஒரு பகுதியை, அன்றைய உதயன் பத்திரிகை வடிகால் தது.

கலையுடைய மாணவர்கள் கலையைத் தெரிவித்து அறிக்கை (உதயன் யாழ்ப்பாணம் சபை 21.1988)

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 26 June 2010 11:12 - Last Updated Saturday, 26 June 2010 11:16

~~யாழ் பல்கலைக் கழக இறுதியாண்டு பற்றிப்பற்றுகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மாணவனும் முன்னாள் பல்கலைக் கழக அமைப்புகள் குழு உறுப்பினருமாகிய விமலசேன வரன் இனம் தெரியாத நபர்களால் சூட்டுக் கொல்லப்பட்டதையிட்டு யாழ் பல்கலைக் கழக கலாபீட மாணவர்கள் அதிர்ச்சியும் கவலையும் அடைந்துள்ளார்கள். இவ்வாறான சம்பவங்கள் தொடர்ந்தும் நிகழாமல் இருக்கவேண்டாமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இவ்வாறு கலாபீட மாணவர்கள் சார்பாக விடாக் கப்பட்டுள்ள அறிக்கையொன்றில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.||

நல்லூரில் இளைஞர் சூட்டுக் கொலை
(உதயன் யாழ்ப்பாணம் சபை 19 1988)

~~நல்லூர் சட்டநாதர் கோவிலுக்கு அருகாமையில் இளைஞர் ஒருவர் இனம் தெரியாததோரால் சூட்டுக் கொல்லப்பட்டார். நேற்றுப் பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் இச்சம்பவம் நடப்பெற்றுள்ளது. இச்சம்பவத்தில் கொல்லப்பட்டவர் எஸ்.விமலசேன வரன் என அறிய வந்தது.||

எந்த சமூகத்தில் இந்த நல்லூர் கான முயற்சி

விமலசேன வரன் படுகொலையின் பின் 19.7.1988 மதியமே என மீ தான படுகொலைக்கு பாலிகள் முயன்றனர். இரு பாலிகள் இதற்காக முயன்றபோதும், எனது தற்காப்புணர்வின் மிகுதியால் அவர்கள் கிட்ட நெருங்குவதை நான் அனுமதிக்கவில்லை. என மீ தான கொலை முயற்சியில் போது, என தற்காப்பு உணர்வு சார்ந்த எச்சரிக்கை உணர்வு மலம், அன்று அதிஸ்டவசமாக நான் உயிர் தப்பியிருந்தேன். அன்று இதிலிருந்து தப்பி தலமறைவாகிய நான், அடுத்த நாள் கொழும்பு சென்றேன்; இதன் பின்பாக என்னக்கே கடத்தி வதைத்து சித்திரவதை செய்த முகாமில் இருந்த இரு பாலி உறுப்பினர்களை, அபிக்கடி கொழும்பிலும் நான் தங்கி இருந்த இடத்தின் அருகிலும், நான் போய் வரும் இடங்களிலும் காணத் தொடங்கினேன்.

தம்முடன் உடன் படாதவர்களை, இலங்கை அரசின்; மறமைகத் துணையுடன் (இந்திய ஆக்கிரமிப்பு காலம்) பாலிகள் கொழும்பிலும் அழித்த காலம். பிரமேதாச ஆட்சிக்கு வந்த பின்பு, பாலிகளும் பிரமேதாசவாக்கும் இடையில் நிலவிய தன்நிலவா காலத்தின் போது, கொழும்பில் இருந்தும் தமக்கு எதிரானவர்களை பாலிகள் கடத்திச் செல்வது தீவிரமான போக்காகியது. கொழும்பில் இருந்தே பாலிகள் கடத்திச் சென்று, சித்திரவதை மற்றும் படுகொலைகளை செய்யும் புதிய ஒரு நிலை ஆரம்பமாகியது. இந்த நிலையில் தான், நான் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. இக்காலத்தில் எனது அமைப்பான என்.எல்.எப்.ரியின் அரசியல் கையாலாகாத தனத்துடன் கப்பிய

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 26 June 2010 11:12 - Last Updated Saturday, 26 June 2010 11:16

அரசியல் மூரண்பாடும், அதைத் தொடர்ந்து என மீ தான தனிப்பட்ட அவதூறுகளும், நாட்டை விட்டு வளையேற்றுவதை மலேமும் துரிதமாக துணைபிடித்து.

நான் பல கட்டுரைகளையும் ஒரு சில நபர்களையும் எழுதிய பின், காலம் கடந்த இந்த நபரின் அவசியம் என்ன என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இரண்டாவதாக இந்த நபர் என மரணத்தின் பின்பே பிரசுரிக்க விட்டுச் செல்லும் வண்ணம் 2001 இல் எழுதியிருந்தன; ஆனால் காலமும், சமூகமும்; இன்று தொடராக பிரசுரிக்க வதை துள்ளுது.

புலிகளின் பாசிசம் தமிழ் பசேமம் மக்களின் அனாதைத்துவிதமான கருத்துச் சூதந் திரத்தையும் மறுத்து, ஈவிரக்கமற்ற படுகொலைகள் மலம் பதிலளித்து வந்தது. இந்த பாசிசப் படுகொலைகள் எல்லைகள் அற்று, தசேமம்; கடந்து விரிவாகிவந்தது. இது கண்காணிப்பு மற்றும் படுகொலை மலம் நாடு கடந்தும் தன்னையிலை நிறுத்தியிருந்தது. புலிகளின் சிந்தனைத் தளத்தில் ஜனநாயக மறுப்பு, கண்காணிப்பு, மிரட்டல், படுகொலை என்பனவோ அவர்களின் ஜனநாயகமாகவும், அதுவோ அவர்களின் போராட்ட நடமாடையாகவும் இருந்தது. இந்த நிலையில், எழுதிய காலத்தில் வளையிடவில்லை. அன்று இந்த நபரையிலை வளையிடுவதை தவிர்த்ததன் மலம், உடனடியாக என மீ தான படுகொலை மூயற்சியை பின்போடுவது அவசியமாக இருந்தது. இதன் மலம் மலடாகிப் போன மந்தகைக் குணம் கொண்ட சமுதாயத்தில், பல துறைகளைச் சார்ந்த புரட்சிகர அரசியலை முன்வைப்பதன் மலம், மாற்று அரசியலுக்காக போராட வணைபிடிருந்தது.

மாற்றுக் கருத்துகளை தடுக்க, அரசியல் ரீதியான தனிநபர் படுகொலைகளை புலிகள் செய்துவந்தனர். இது மட்டும் தான், புலிகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஓரையோரம் அரசியல் மார்க்கமாக இருந்தது. தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தின் ஊடான அரசியல்; தலமையை நிறுவுவதற்கு பதில், படுகொலை அரசியலையோ ஆணையில் வைத்திருந்தனர். இதன் மலம், தமது சர்வாதிகார மக்கள் விரோத தலமையை தக்கவைத்திருந்தனர்.

புலிகளுக்கு எதிரான மாற்றுக் கருத்து என்பது, தன்னைய அரசியல் சந்தர்ப்பவாதமாக மாற்றி புரட்சிகர அரசியலை சிதைத்துவந்தது. புலிகளை அரசியல் ரீதியாக எதிர்கொள்ள முடியாத, பரிசுவா ஊசலாட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட புரட்சிகர அரசியலை மறுத்தது. அரசியல் ரீதியாக மூதுகலும்பற்ற போக்கு, மாற்றுக் கருத்தை மறுத்ததில் வக்கிரமாகச் சிதைத்து வந்துள்ளது.

இதையிட துரொக்கக் குழுக்கள், இனவாத அரசினதும்; ஏகாதிபத்தியத்தினதும் நரேபிகைக் கலிகளாக புலிக் வளையில் ஸ்தாபன ரீதியாக அணிதிரண்டு இருந்தது. இது

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 26 June 2010 11:12 - Last Updated Saturday, 26 June 2010 11:16

தனக்கென்று ஒரு அரசியல் அபிதத்தளத்தைப் பற்றித் து. பாலிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களினதும், பரோராட்டத்தில் இருந்து விலகி வாழும் பரிர்சுவா வர்க்கத்தினதும் அபிதத்தளத்ததை எப்பரோதும் தக்கவதைத் துக் கொண்டது.

நரேடியாக பாலிகள் மற்றும் துரரோக்கக் குழுவால்லாத பரிவில ஏற்பட்ட அரசியல் சிதவைவால் ஏற்பட்ட சதேம், பாலிகளின் படுகொலை அழிப்பை பரோன்ற மற்றொரு கரோ வடிவமே. உதாரணமாக கம்யுனிசத்தை வளெயில இருந்து அழிப்பது ஒருவகை. உள்ளிருந்து கரோட்டாட்டு ரீதியாக அழிப்பது இன்னொரு வகை. இவை இரண்டும் சாராம்சத்தில் ஓரே தன்மை கொண்டவை.

இந்த நிலையில் குற்றைத் தபட்சம் சமீகத்ததை பகுத்தாயும் முறை, சமீகத்ததை நரேமயைக நசேப்பது, அவர்களின் பல்வறே பரிச்சனகைகளில் தலையிடுவது, அதைப் பற்றி சிந்திக்க துண்டுவது என்ற தளத்தில், எனது தனிப்பட்ட அரசியல் பணியை ஒருங்கிணைத்தனே;;. இந்த நிலையில் பாலிகளின் முக்கியமான அனதைத் து நடவடிக் கை மீ தும் விமர்சனம் ஊடாக, கருத்துகளை நான் மட்டுமே சமகாலத்தில் முன்வைத்து வந்திருக்கின்றனே. விமர்சன ரீதியாக பரோராட்டத்தின் தவறுகளை யாரும் இன்று அரசியல் ரீதியாக செய்வதில்லை.

நாம் கட்ட இங்கும் விமர்சனத்ததை முழுமயைக சொல்ல முடியாத, படுகொலைப் பாசிசம் சமீக கட்டமைப்பு நிலவியது. பாசிசச் சமீகலுக்குள், நளெயு சமீகலுடன் விமர்சனம் செய்தோம். ஆனால் இந்த நிலையிலும், எந்த இடத்திலும் இதை சந்தர்ப்பவாதமாக கயைவதற்கு எதிராக இருந்தனே. வடிவத்தில் சில மாற்றங்களுடன்;; விடயத்ததை மற்றைமுகமாக அம் பல்பட்டுத் த வணே டியிருந்தது. நரேடியான கடுமயைவான விமர்சனம் என்பது, உடனடியான படுகொலைக்கு நானே எனக்கு கம்பளம் விரிப்பதாக இருந்தது. இதுவே பற்றநிலையானதும், அடிப்படையானதுமான பரோதுவான பாசிச அரசியல் நிலையாக இருந்தது.

ஒரு பரோராட்டத்தில் மரணம் என்பது தற்காப்பை மீ நியும் இயற்கயைவானது தான்;; இங்கு தனிமனிதனாக நரேடியாக முட்டி மரோதி, பரோராட்டத்தில் ஈடுபட்டு தனி மனிதனாகவே இறந்து பரோவது? அல்லது மக்களை அரசியல் ரீதியாக அணிதிரட்டும் வகையில் நரேடியாக முட்டி மரோதுவதை தவிர்த்து, படுகொலையை தவிர்ப்பது அவசியமா? என்ற அரசியல் களேவி எம் முன் இருந்தது.

இங்கு அரசியல் ரீதியாக ஒரு ஸ்தாபனத்தின் முக்கியத்துவமும், அதை தலமை தாங்கிச் சிலல்லும் ஒரு அமைப்பு உருவாகும் வரை, நரேடியாக முட்டி மரோதி மரணிப்பதை தவிரக்க கரோருகின்றது. அதனேரேம் இதை சந்தர்ப்பவாதமாகவோ அல்லது மளெனம்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 26 June 2010 11:12 - Last Updated Saturday, 26 June 2010 11:16

மஹிமமோ சாதிக் க முடியாது. பாராட்டத்தின் புற அக நிலமையைக் கவனத்தில் கொண்டு, எதை எந்தளவில் எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதை அரசியல் ரீதியாக சமூகம் பரிந்து கொள்ள நிலைமை கோரியது.

இன்று இலங்கையில் மார்க்சியத்தின் உயிரோட்டமுள்ள நடமாடும் நிலைமைகளைக் கோரியது. மார்க்சியத்தின் உள்ளடக்கத்தையும் அதன் உண்மையையும் முன்னிறுத்தும் அரசியல் முன்னெடுப்பைக் கோரியது. நான் அறிந்த வகையில், இதனைத் தனிமனிதனாக நான் மட்டும் முன்னெடுத்து நின்றதைக் காணமுடிந்தது. இந்த நிலையில் அதனை ஒரு சமூக இயக்கமாக மாற்றும் பொறுப்பு, எனக்கு முன்னுள்ள சமூகக் கடமையாக நான் கருதினேன். ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உயிரோட்டத்துடன் நடமாடும் நிலையில் இல்லாத ஒரு நிலையில், அதனை உருவாக்கும் பணியை மையமாக வைத்தேன். எனது பாதுகாப்புக்கு நானே பொறுப்பாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. இது எந்த விதத்திலும் இந்த சமூகத்துக்கு புறம்பாக, எனது தனித்தனியான மனத்தைக் குறிக்கவில்லை. நான் இல்லாமல் கட்ட, எதிர்காலத்தில் புரட்சி நடக்கும் என்பதில் எனக்கு எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் நிகழ்காலத்தில் அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடுவதில் ஓவ்வொரு தனிமனிதனின் பங்களிப்பு எந்தளவு முக்கியமானதோ, அந்தளவுக்கு அவர்கள் தமது பொறுப்புகள் கடமையைச் செய்வதும் இதற்காக தம்மைப் பாதுகாப்பதும் அவசியமானதும் நிபந்தனையானதுமாகும்.

புலிகளின் வதமைகாம் படுகொலை முயற்சியில் இருந்து 1987 இல் நான் தப்பியிருக்காது விட்டால், சமர் முதல் எனது நில் கருத்துகள் எதுவும் இருந்திருக்கப் போவதில்லை. அரசியல் மலேமும் சமூகியமாகியிருக்கும் என்பது, இன்று அனைவருக்கும் தெரிந்த உண்மையாக உள்ளது. இலக்கியப் பிழைப்புவாதம், சந்தர்ப்பவாதம், இலங்கை அரசுடன் கட்டிப்பிழைக்கும் அரசியலும், புலிகளுக்கு மாற்றாக இருந்திருக்கும்.

இதற்கு மாறாக மார்க்சியத்தின் சரியான புரட்சிகரத் தன்மையை உயர்த்திப் போராடியதன் மஹிமம், புலிகளைத் தனித்து எதிர்கொண்டோம். பாசிசத்தை மார்க்சியம் மட்டும் அரசியல் ரீதியாக முடிவாக்குகொண்டு வரும் என்ற உண்மையை, நிறுவ முடிந்தது, முடிகின்றது.

புலிகள் உருவாகியது முதலே, அது தனிமனிதப் படுகொலையை அடிப்படையாக கொண்டது. சொந்த இயக்கத்துக்குள் வைத்தே தனது சக போராளியை கொன்ற மதேசு தலைவர் பிரபாகரனின் கோழைத்தனமான படுகொலை முதல் வீதியில் உயிருடன் கொழுத்தித் தனிச் சர்வாதிகாரத் தை நிறுவிய அனாதைத் வரலாற்றையும் தெளிவுபட வலிமை கொண்ட வரவேண்டிய வரலாற்றுக் கடமையும் தவேயும் எம்முன் உள்ளது. புலிகள் தம்மைத் தாம் புனிதர்களாகவும், அதன் தலைவரின் கொலையாகக் கொள்ளக்கூறக் கோரமுக்கத்தை மட்டிமற்றதைத் தபடி, வீசுகின்ற சாமரையை வட்ட வலிமைச் சமூகவதம் அவசியமாக இருந்திருக்கின்றது. தொடர்ச்சியான மக்களின் நியாயமான போராட்டத்தை, தமது சொந்த தனிப்பட்ட நலன்களில் இருந்து எப்படி

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 26 June 2010 11:12 - Last Updated Saturday, 26 June 2010 11:16

கவேலமாக பயன்படுத்தி வாழ்ந்தனர் என்பதை அம்பலம் செய்யவேண்டியுள்ளது. படுகொலைகளை செய்வதில் அவர்களுக்கேயுரிய தனியான தாக்கத்தையும், மோகத்தையும், வரலாற்று ரீதியாக அம்பலம் செய்து விமர்சிப்பதன் மூலம், மக்களின் அறியாமையையும் போராடும்பவனின் தியாகத்தையும் எப்படிப் பயன்படுத்தினர் என்பதை அம்பலம் செய்ய வேண்டியது அவசியமானதாக உள்ளது. அத்துடன் பாலிகளின் பாசிசத்தை நேரில் அனுபவித்த ஒவ்வொருவனும், அதைத் தெரிந்த ஒவ்வொருவனும், அதை ஏதோ ஒரு துறையில் உணர்ந்த ஒவ்வொருவனும், அவற்றை அம்பலப்படுத்தி எழுதுவதற்கு இந்த நூல் ஒரு முன்மாதிரியாகும்;.

இது பாலிக் குள் இருந்து அதிருப்தியுடன் இந்த பாசிசத்தை உணர்ந்து வாழ்ந்த ஒவ்வொருவனும் கட்டாயம் எழுதக் கூடியவனாக இருக்க வேண்டும். பாலிகளை மட்டுமல்ல, எல்லா இயக்கத்தினதும் எல்லாவிதமான அராஜகத்தையும் வெளியில் கொண்டு வரும் வகையில், ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னால் முடிந்ததை தனது எல்லைக்குள் எழுதத் துணுதுவது அவசியமாகின்றது. இனி இதையாரும் எந்த சக்தியாலும் தடுக்க முடியாது. தனிநபர் படுகொலைகளைக் கொண்டு உண்மையை மீட்டமுடியாது. பாசிசத்தை அம்பலப்படுத்துவதையாரும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

பாலிகளின் அரசியலோ மக்கள் விரோதமானதும், கமோழத்தை தனமானதுமாகும். அதைப் பாதுகாக்க பலரகைக் கடத்தினர், பலரகைக் கொன்றனர். இதற்காகவே என்னையும் கடத்திச் சென்றனர். மக்களுக்குப் பயந்து என்ன கமோழத்தை தனமாக இரகசியமாக கடத்தியவர்கள், தாம் அதைச் செய்வதில்லை என்று சொல்லியே புனிதப் பட்டங்களாக தமக்குத் தாமே சீடிக் கொண்டனர். அவர்களின் வால்கள் ஆலவட்டம் பிடித்தனர். எனது கடத்தலை உரிமை கோராத நிலையில், அவர்களின் வதமைமுகாமில் இருந்து தப்பியவன் என்ற வகையில், பாலிகளின் பாசிசத்தை ஆதாரப்பர்வமாக வெளியிடும் போது, அதற்கு என்று ஒரு அரசியல் பரிணாமம் உண்டு. இதனை நான் செய்வது தவறுவது அரசியல் ரீதியாக தவறு இழைத்ததாகவே இருக்கும். அத்துடன் பாலிகளின் பாசிசத்தை அரசியல் ரீதியாக புரிந்து கொண்டு, அதை அணுகியும் விமர்சித்தும் வருபவர்களில் நான் முதன்மையானவன். இதற்கு வெளியில் அரசியல் ரீதியாக அணுகி முன்வகைக்கும் விமர்சனப் பார்வை என்பது பொதுவில் இருக்கவில்லை என்பதால், இந்த நினைவுக் குறிப்புக்கள் மலேமும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

இந்த வதமைமுகாமில் இருந்து தப்பிய எனது "மரணத்தை மூத்தமிட்ட என நினைவுகள் அழிவதில்லை" என்ற குறிப்பு எந்த மக்கள் அரசியலுமற்ற, பரிணவாத ஓடுக்குமுறை கோட்பாட்டுக்கு சார்பு நிலையைக் கொண்டோருக்கும்; இந்தக் குறிப்பு எதிரானது. இலங்கை அரசுடன் கோட்பாட்டிலும் நடமாடும் நிலையிலும் இணைந்து செயற்படுவோருக்கு, இது திட்டவாட்டமாக எதிரானது. அவர்கள் யாரும் இதில் இருந்து அரசியலை வெட்டியும் கழித்தும், திரித்தும், இந்த குறிப்பைப் பயன்படுத்துவதை, எந்தவிதத்திலும் எனது அரசியல் திட்டவாட்டமாக அனுமதிக்கவில்லை.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 26 June 2010 11:12 - Last Updated Saturday, 26 June 2010 11:16

தமிழ் பச்சும் மக்கள் சிங்களப் பெரும் தசீய இன பாசிச ஓடக் குமுறையை, அதன் காட்டுமிராண்டித் தனத்தை நேரடியாக சந்திக்கின்றார்கள்; இதை எதிர்த்துப் போராடும் உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு உண்டு. இதையாரும் கொச்சைப்படுத்தவோ, நிராகரிக்கவோ முடியாது. தமிழ் மக்களின் நியாயமான ஜனநாயக கோரிக்கையை ஆதரிக்க வேண்டியது, பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களின் தசீயக் கடமை. தமிழ் மக்கள் முஸ்லிம் மக்களின் நியாயமான ஜனநாயக கோரிக்கையை அங்கீகரிக்க வேண்டியது தசீயக் கடமை. இப்படி எமது நாட்டில் பல்வேறு ஜனநாயகக் கடமைகள் மறுக்கப்பட்டு உள்ள நிலையில், ஜனநாயகத்தை உயர்த்திப் பாதுகாக்கும் போராட்டத்தில் ஈடுபடுவது அனைத்துத் தரப்பினர் அவசரக் கடமையாக உள்ளது.

இன ஓடக் குமுறையை சிங்களப் பேரினவாத தசீயம் மட்டும் முன்னெடுக்கின்றது. ஏகாதிபத்தியத்தின் உலகமயமாதல் விரிவாகத்தன் நடமாற்றப்படுத்தவும், வர்க்கப் போராட்டத்தை தடுக்கும் எல்லாக்கூழ்வும் தான், இனவாதத்தை உயிருள்ள நடமாற்றமாக இனவாதிகள் வதைத்துள்ளனர். தமிழ் மக்கள் ஒரு தசீய இனம் என்ற வகையில் சூயநிரணய உரிமையைப் பெறப் போராடுவது, அவர்களின் அடிப்படையான அரசியல் உரிமையாகும். இந்த உரிமைப் போராட்டத்தை கொச்சைப்படுத்தவும், தடுத்தும் நிறுத்தவும் எடுக்கும் அனைத்து வகையான போக்குகளுக்கும் எதிராகவும், கடந்தகாலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் ஒரு போராட்டத்தை ஈவிரக்கமின்றி நடத்த வேண்டியிருந்தது, இனியும் நடத்த வேண்டியிருக்கின்றது.

தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை எதிர்த்து அழிக்க முனைந்த போதெல்லாம், எந்தளவுக்கு அதை கடுமையாக எதிர்த்துப் போராட வேண்டியிருந்ததோ, அதையேளவுக்கு இந்த சூயநிரணயத்தை திரித்து பயன்படுத்திய பிரிவுகளையும் எதிர்த்துப் போராடுவதில் என்றும் பின்நின்றதில்லை, நிற்கப்போவதில்லை. இந்த இரு போக்கிலும் ஏற்பட்ட அனைத்து அரசியல் விலகல்களையும், அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக உருவாகிய, அரசியல் மற்றும் நடமாற்றங்களை எதிர்த்துப் போராடுவதில் என்றும் நான் பின்நின்றதில்லை. இதில் இருந்தே எனது கடந்தகால மற்றும் நிகழ்கால போராட்டம் அமைந்துள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியிலேயே இந்த நினைவுக் குறிப்பு உங்கள் முன் உள்ளது.

தொடரும்
பி.இரயாகரன்

4. [புலியின் இந்த வதமைகாமுக்கு முன்னும் பின்னுமான படுகொலை முயற்சிகள்](#)

